

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 31T/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010773
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislav Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2319010773.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom Mgr. Stanislavom Kováčom, na hlavnom pojednávaní takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný K. Q., L.. XX.XX.XXXX E. K. D., Y. P. G. D., P. Č.. J. T. XX, D.,

sa uznáva za vinného, že

ako otec K. Q., L.. XX.XX.XXXX, J. Č. XXXX/XX, D., zanedbal svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa, pričom táto povinnosť mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bol k nej zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17Pc/7/2016 zo dňa 30.01.2018, právoplatný dňa 13.02.2019, sumou 220 € mesačne v období od 22.08.2016 do 30.01.2018 a výživné za toto obdobie v celkovej výške 3 960 € bol povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, si túto vyživovaciu povinnosť v mieste svojho trvalého pobytu a všade tam, kde sa zdržiaval, vôbec neplnil, čím mu za obdobie od 22.08.2016 do 30.01.2018, kedy podľa vyjadrenia oprávneného zanikla vyživovacia povinnosť, vznikol dlh na výživnom vo výške 3 960 €,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/22/2017 zo dňa 10.03.2017, právoplatný toho dňa, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 a § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona mu súd ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné.

Podľa § 42 ods. 2 a § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.06.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu na obžalovaného. Súd vo veci vydal trestný rozkaz, doručený obžalovanému dňa 05.08.2019, proti ktorému podal obžalovaný odpor, a následne vec prejedal na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný, že neplatil výživné, no nesúhlasí s jeho výškou a nevie na základe čoho súd určil jeho výšku 220 € mesačne, čo súd vyhodnotil, že sa nejedná o priznanie viny. Je ochotný platiť synovi za čas, čo chodil do školy, no nie vo výške 220 €, ale napríklad 90 €. Túto dlžnú sumu tiež nie je schopný zaplatiť naraz, ale chcel by ju splácať. Rozsudok, ktorým mu bola uložené platiť výživné v tejto výške mu nebol doručený a ani syn od neho nepýtal žiadne peniaze, no už dva a pol roku spolu nežijú, syn so svojou matkou totiž žijú v byte jeho otca, ktorý im finančne vypomáha. Syn od neho žiada aj výživné za obdobie, čo skončil školu a začal podnikat', no nevie, kedy školu skončil. Momentálne je nezamestnaný, býva u kamarátky a za výpomoc s domácnosťou ho živí. Nepoberá invalidný dôchodok ani nebol uznaný za invalidného, nie je prihlásený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Prácu nehľadá pre bolesti chrbta a nemá peniaze ani na to, aby s tým navštívil lekára.

Svedok K. Q. C., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že momentálne študuje na vysokej škole, najvyššie ukončené vzdelanie má zatiaľ stredoškolské s maturitou, čo bolo v roku 2017. Hneď po skončení strednej školy bol prijatý na vysokú školu, no po prvom ročníku chcel zmeniť odbor a preto teraz študuje odznova. Prvý semester po strednej však dokončil. Žije so svojou matkou a popri škole pracuje na trvalý pracovný pomer a je konateľom spoločnosti. S otcom nemajú dobré vzťahy, v kontakte sú iba v nevyhnutných prípadoch. Výživné žiada do 30.01.2018, pretože to bol dátum rozhodnutia civilného súdu a do budúcnosti už výživné nežiadal, aby mal s otcom pokoj.

Podľa rodného listu K. Q. C.. je obžalovaný jeho otcom.

Podľa rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 17Pc/7/2016 zo dňa 30.01.2018, právoplatný dňa 29.06.2018, bol obžalovaného zaviazaný prispievať na výživu syna K. Q. C.. sumou 220 € mesačne za obdobie od 22.08.2016 do 30.01.2018, pričom výživné žiada len za obdobie do rozhodnutia súdu pre strach z obžalovaného. Súd konštatoval, že hoci vyživovacia povinnosť obžalovaného nekončí uvedeným dňom, je viazaný návrhom, pričom mal preukázané trvanie vyživovacej povinnosti pre prípravu dieťaťa na povolanie štúdiom na vysokej škole.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/79/2018 zo dňa 21.12.2018 bolo odvolanie obžalovaného proti uvedenému rozsudku odmietnuté, keďže nemalo predpísané náležitosti.

Podľa evidencie vozidiel a katastra nehnuteľností nemá obžalovaný žiadne uvedené majetky.

Podľa odpovede spoločnosti V. - Q. D..O..M.. u nich obžalovaný pracoval na dohodu o pracovnej činnosti od 25.02.2019 do 21.05.2019, za čo mu bolo vyplatených celkovo 83,14 €

Podľa správy Sociálnej poisťovne zo dňa 07.05.2019 obžalovaný nie je poberateľom dávok sociálneho poistenia.

V odpise registra trestov má obžalovaný 7 záznamov za odsúdenia, na prvých 5 sa hľadá, akoby nebol odsúdený, v roku 2012 bol odsúdený za zanedbanie povinnej výživy na nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, a v roku 2017 za ohrozovania pod vplyvom návykovej látky na podmiennečný trest. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR bol obžalovaný postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky a proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa správy o povesti mesta D. nie je bližšie hodnotený.

Podľa obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/22/2017 bol obžalovanému dňa 31.01.2017 doručený trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor, a následne bol rozsudkom zo dňa 10.03.2017, právoplatný toho dňa, uznaný vinným zo spáchania trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) a bol mu uložený podmiennečný trest odňatia slobody na 5 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok, so zákazom požívania alkoholických nápojov, a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 4 roky. Uznesením zo dňa 25.06.2018, právoplatné dňa 31.07.2018, bolo rozhodnuté, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal, ako je uvedený v obžalobe a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Výpoveďami obžalovaného, svedka Q.Ď. C., ako i oboznámenými listinnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný je zaviazaný prispievať na výživu svojho syna, a to za obdobie od 22.08.2016 do 30.01.2018 vo výške 220 € mesačne, čo spolu predstavuje 3 960 €. Námitky obžalovaného k výške uvedenej povinnosti sú bezpredmetné, keďže nielen nepreukázal, ale ani neuviedol jediný objektívny dôvod, ktorý by mu bránil platiť výživné v plnej výške. Obžalovanému nič mu nebráni zaobstarať si prostriedky zamestnaním sa či výkonom podnikateľskej činnosti, no on svoju finančnú situáciu nijako nerieši vyhovárajúc sa na bolesti chrbta. Takéto neospravedlnené konanie obžalovaného nemôže byť v žiadnom prípade na ujmu jeho zákonnej povinnosti prispievať na výživu svojich detí.

Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že obžalovaný tak svojim protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky skutkovej podstaty.

Obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/22/2017, preto súd mu uložil súhrnný trest pri zrušení výroku o treste v uvedenom rozhodnutí. Uvedené rozhodnutie nie je aj napriek osvedčeniu sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia takej povahy, že by sa páchatel'a hľadelo, ako keby nebol odsúdený (§ 42 ods. 3 TZ), keďže popri podmiennečnom treste odňatia slobody bol ním uložený u trest zákazu činnosti, ktorý doteraz nebol vykonaný, a pri ukladaní súhrnného trestu za zohľadňuje celý výrok o treste (R 31/1975).

Súd mohol obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie 2 prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 TZ, a to do 2 rokov. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a 2 priťažujúce okolnosti - spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov.

Čo sa týka druhu trestu, súd nemohol uložiť trest miernejší ako uložený skorším rozsudkom, ktorým bol trest odňatia slobody. Za najvhodnejší na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je v tomto prípade záujem na riadnom plnení vyživovacej povinnosti, považuje podmiennečný trest odňatia slobody s povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Hrozba výkonu trestu odňatia slobody bude pre obžalovaného dostatočne motivujúca, aby v období skúšobnej doby vyvinul snahu o riadne platenie výživného a splácanie jeho zameškaných častí, pričom dĺžka skúšobnej doby mu dáva dostatočný časový priestor na jeho splatenie. V rámci súhrnného trestu uložil súd v zmysle § 42 ods. 2 TZ aj trest zákazu činnosti, ktorý bol uložený skorším rozhodnutím, zrušeným vo výroku o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „TP“). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 TP),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ TP), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 TP),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).